

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia

2010/2010(INI)

2.7.2010

OPINIA

Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia

dla Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

w sprawie rozwoju potencjału nowej zrównoważonej gospodarki w zakresie
miejsc pracy
(2010/2010(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Britta Thomsen

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia zwraca się do Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że przejście do nowej zrównoważonej gospodarki nie powinno posłużyć za pretekst do ograniczania różnych środków wspierających równe traktowanie, natomiast należy je postrzegać jako wyjątkową okazję zwiększenia obecności kobiet na rynku pracy UE, ponieważ jest to podstawowym warunkiem zagwarantowania zrównoważonego wzrostu i sprostania wymogom transformacji ekologicznej w starzejącym się społeczeństwie,
- B. mając na uwadze, że przejście do nowej zrównoważonej gospodarki nie powinno posłużyć za pretekst do wykluczenia najbardziej narażonych i najsłabiej wykwalifikowanych pracowników z rynku pracy; mając w związku z tym na uwadze konieczność uniknięcia efektu „spijania śmietanki”, którego pierwszymi ofiarami będą najsłabiej wykwalifikowani pracownicy,
- C. mając na uwadze, że zgodnie z ostatnimi badaniami obecność kobiet na wszystkich poziomach odpowiedzialności stanowi wartość dodaną dla przedsiębiorstw, zwłaszcza w stosunku do ich wyników gospodarczych,
- D. mając na uwadze, że kobiety otrzymują większość dyplomów uniwersyteckich w Unii Europejskiej i że stanowią większość studentów na wydziałach handlu, zarządzania i prawa, lecz nadal pozostają w mniejszości na stanowiskach decyzyjnych w przedsiębiorstwach i administracji publicznej,
- E. mając na uwadze, że z powodu obcench w systemie kształcenia i społeczeństwie stereotypów dotyczących płci obecność kobiet jest ograniczona w dziedzinach niesłusznie uznawanych za męskie, takich jak informatyka, inżynieria, fizyka i zawody techniczne, jak np. mechanika i murarstwo,
- F. mając na uwadze, że nowa gospodarka będzie kształtowała się w starzejącym się społeczeństwie przy malejącej liczbie pracowników powodując, że niezbędne będzie zachęcanie większej liczby kobiet do pracy zarobkowej poprzez dostosowanie organizacji pracy i przygotowanie pracodawców wszystkich sektorów na bardziej zróżnicowaną siłę roboczą,
 - 1. podkreśla, że jedynie zwiększając udział kobiet w europejskim rynku pracy, możemy w pełni wykorzystać potencjał wzrostu i potencjał w zakresie miejsc pracy w nowej gospodarce, ponieważ zmniejszenie różnicy pomiędzy wskaźnikiem zatrudnienia mężczyzn a wskaźnikiem zatrudnienia kobiet osiągnęło od 1995 r. połowę wzrostu ogólnego wskaźnika zatrudnienia w Europie i jedną czwartą rocznego wzrostu gospodarczego;
 - 2. podkreśla znaczenie skoncentrowania się na równym traktowaniu płci w procesie przejścia do nowej zrównoważonej gospodarki, ponieważ kobiety są bardziej narażone na

nierówne traktowanie na rynku pracy z powodu niekorzystnych warunków zatrudnienia i utrzymujących się, zależnych od płci różnic w wynagrodzeniu; przyznaje, że kobietom, które pragną pracować, należy stworzyć możliwość wyboru rodzaju podejmowanej pracy; wzywa do stworzenia na poziomie państw członkowskich strategii politycznych dla rynku pracy, które uwzględnią wymiar płci i którym będą towarzyszyły programy mające na celu wzmocnienie pozycji i zwiększenie pewności siebie kobiet; przypomina, że można to osiągnąć poprzez poprawę poziomu kształcenia dziewcząt i kobiet w dziedzinach, w których zazwyczaj dominują mężczyźni;

3. uważa, że biorąc pod uwagę, iż segregacja płciowa przy zatrudnianiu – kiedy wartość pracy i wynagrodzenia różnią się w zależności od tego, czy są to zawody głównie męskie czy kobiece – jest głównym źródłem nierówności, ekologiczne miejsca pracy mogą być mechanizmem lepszego wynagradzania za pracę kobiet, aby zapewnić pracownikom korzyści społeczne, a w związku z tym również zająć się też problemem równowagi płci i zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć;
4. wzywa do podjęcia na poziomie UE inicjatywy mającej na celu zwiększenie świadomości wśród pracodawców – zwłaszcza w sektorach, w których tradycyjnie dominują mężczyźni – w zakresie konieczności większego zróżnicowania siły roboczej w starzejącym się społeczeństwie i korzyści takiego zróżnicowania, oraz do zaoferowania im narzędzi umożliwiających przygotowanie się do większego zróżnicowania;
5. podkreśla, że ekologiczne miejsca pracy mogą stać się kluczowym czynnikiem wzrostu przyszłego europejskiego rynku pracy, że obecnie ponad 20 mln miejsc pracy w Unii Europejskiej może być uznawanych za ekologiczne oraz że według najnowszych danych liczba stanowisk pracy w samym tylko sektorze energii odnawialnej może podwoić się i osiągnąć liczbę 2,8 mln do 2020 r.; wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby kobiety mogły w związku z tym czerpać takie same korzyści;
6. zwraca uwagę, że inwestycje w infrastrukturę społeczną to szansa na zmodernizowanie Europy i wspieranie równości oraz że mogą one być postrzegane jako strategia równoległa do modernizacji fizycznej infrastruktury poprzez inwestowanie w przyjazne środowisku technologie; uważa, że równouprawnienie płci powinno być zatem priorytetem politycznym oraz podstawowym narzędziem;
7. zauważa, że pamiętając o tym, iż kobiety stanowią zaledwie 30% wszystkich przedsiębiorców i tylko nieliczne prowadzą własną działalność gospodarczą, należy usunąć przeszkody, które obecnie uniemożliwiają kobietom podejmowanie działalności gospodarczej, ponieważ w zrównoważonej gospodarce przedsiębiorcy mają kluczowe znaczenie dla produktywności i wzrostu;
8. zwraca się do państw członkowskich o podjęcie skutecznych środków – zwłaszcza legislacyjnych – które sprzyjają zrównoważonej obecności kobiet i mężczyzn na stanowiskach decyzyjnych w przedsiębiorstwach i organach politycznych; z zadowoleniem przyjmuje decyzję rządu norweskiego o wprowadzeniu wymogu minimalnej 40% obecności każdej płci w zarządach spółek prywatnych i przedsiębiorstwach publicznych;
9. podkreśla, że ukierunkowane działania na rzecz zapewnienia dostępu kobiet do edukacji

na wszystkich poziomach, poprzez zwalczanie stereotypów dotyczących płci, oraz możliwości w zakresie uczenia się przez całe życie mają kluczowe znaczenie dla zlikwidowania segregacji płci na rynku pracy; wzywa do zagwarantowania odpowiednich szkoleń, aby zapobiec problemowi zbyt ograniczonej obecności kobiet na ekologicznych stanowiskach pracy, pamiętając o tym, że masowa rezygnacja kobiet z nauki i technologii utrudniłaby wzrost i stabilizację w Europie, przez co wiele utalentowanych i wykwalifikowanych młodych kobiet znalazłoby się w niekorzystnej sytuacji pod względem zatrudnienia i pewności ekonomicznej;

10. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia strategii politycznych w zakresie równych szans zatrudnienia oraz do przyjęcia praktyk w zakresie warunków pracy przyjaznych dla rodziny jako warunku wstępnego dla zrównoważonego rozwoju zarówno pod względem gospodarczym, jak i środowiskowym;
11. wzywa do podjęcia konkretnej inicjatywy na poziomie UE, by zainteresować dziewczęta zawodami w dziedzinie matematyki, informatyki, nauk przyrodniczych i technologii, a także by walczyć ze stereotypami, które ciągle dominują w tych zawodach; podkreśla, że media i szkolnictwo odgrywają kluczową rolę w walce z takimi stereotypami;
12. podkreśla, że celem zapewnienia równego udziału w kształceniu zawodowym i uczeniu się przez całe życie należy zwrócić większą uwagę na umożliwienie mężczyznom i kobietom wypełniania swoich ról w rodzinie i obowiązków opiekuńczych; wzywa UE i państwa członkowskie do zagwarantowania przystępnych cenowo, elastycznych i wysokiej jakości ofert w zakresie opieki nad dziećmi;
13. podkreśla możliwość ukierunkowania młodych kobiet na etapie przejścia ze szkoły do pracy na naukę zawodów, w których obecność kobiet jest ograniczona, promując takie podejście poprzez wspólne planowanie między szkołami, uniwersytetami, agencjami szkoleniowymi lub firmami prowadzącymi usługi w zakresie szkoleń, by mogły one nabyć konkretne kompetencje i umiejętności – również na poziomie zaawansowanym i eksperckim – zdobywając doświadczenie zawodowe, poprzez stałą pracę a nie niepewne zatrudnienie, z możliwością spełnienia zawodowego;
14. wzywa UE i państwa członkowskie do bardziej priorytetowego potraktowania ekologicznych miejsc pracy dla kobiet w kontekście programów realizowanych w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) uwzględniając fakt, że EFS współfinansuje projekty szkoleniowe w takich dziedzinach, jak energia odnawialna i ekoturystyka; podkreśla, że konieczne są szerzej zakrojone działania, aby zwiększyć odsetek uczestnictwa kobiet w projektach wspieranych z EFS, który obecnie wynosi mniej niż 10%; apeluje, by przy sporządzaniu budżetu w ramach EFS oraz planów odbudowy i programów dostosowania strukturalnego uwzględniano aspekt płci celem zagwarantowania, że takie programy w równej mierze przyciągną kobiety i przyczynią się do ich integracji;
15. podkreśla, że starania instytucjonalne na rzecz tworzenia miejsc pracy w nowej zrównoważonej gospodarce powinny mieć też na celu poprawę umiejętności zawodowych najuboższych robotników, którzy także stanowią dynamiczny element rynku pracy;
16. wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na najuboższych obywateli, a zwłaszcza

kobiety, doświadczających w życiu codziennym skrajnego ubóstwa, w przypadku których integracja na rynku pracy wymaga specjalnych środków towarzyszących;

17. wzywa instytucje europejskie i krajowe oraz przedsiębiorstwa i partnerów społecznych do zwrócenia szczególnej uwagi na integrację na rynku pracy kobiet należących do marginalizowanych mniejszości, jak np. kobiety romskie;
18. wzywa instytucje europejskie i krajowe, by zajęły się kwestiami związanymi z nową zrównoważoną gospodarką w ramach inicjatyw europejskiego roku tematycznego, jak Europejski Rok Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym (2010), Europejski Rok Wolontariatu (2011) i zaproponowany Europejski Rok Aktywnego Starzenia się i Solidarności Międzypokoleniowej (2012), aby podkreślić wpływ wzmocnienia poszczególnych polityk sektorowych;
19. podkreśla potrzebę zwiększenia przynależności kobiet do związków zawodowych w nietradycyjnych sektorach zatrudnienia, ponieważ ochrona praw kobiet – takich jak prawo do równego wynagrodzenia, urlopu macierzyńskiego, uczciwych godzin pracy i niedyskryminacyjnego otoczenia pracy – ma decydujące znaczenie, jeżeli miejsca pracy w nowej gospodarce mają być zrównoważone pod względem społecznym;
20. wzywa państwa członkowskie do zobowiązania publicznych i prywatnych spółek do opracowania planów na rzecz wspierania równouprawnienia płci oraz systemu informowania o osiągniętych postępach;

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	23.6.2010
Wynik głosowania końcowego	+: 30 -: 1 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Edit Bauer, Emine Bozkurt, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Iratxe García Pérez, Jolanta Emilia Hibner, Mary Honeyball, Sophia in 't Veld, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Philippe Juvin, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Barbara Matera, Antonyia Parvanova, Frédérique Ries, Raúl Romeva i Rueda, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Anna Záborská
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Christa Klaß, Elisabeth Morin-Chartier, Mariya Nedelcheva, Chrysoula Paliadeli
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Julie Girling, Gesine Meissner